

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

Circular per als socis - N.º 143

Juliol - Setembre 1971

Una vista del XXIII Campament Social d'Alta Muntanya 1971. Plans de Tabernés (Vall de Cinqueta de la Pez) prov. d'Ossa
Clixé: Josep Mª Soler

SUMARI:

IDEALISME.

MANIFEST DELS ALPINISTES A L'OPINIÓ PÚBLICA ESPANYOLA, per Jaume Fabrès i Amorós.

NOVES CAVITATS DE L'OBAC (I), per Salvador Vives i Jorba.

VISIÓ DEL XXIII CAMPAMENT D'ALTA MUNTANYA, per Maties Masip

CINGLE DEL LLEÓ, per Jordi Masana.

LES MEVES IMPRESSIONS DEL II CURS D'EXCURSIONISME, per Montserrat Soler

II CURS D'EXCURSIONISME, per M.ª Isabel Fonte.

RESULTATS DEL II CURS D'EXCURSIONISME DESTINAT ALS ESCOLARS DE 14 A 16 ANYS.

III CURS D'EXCURSIONISME.

BIBLIOTECA: Relació de llibres entrats. Comentari.

CRÒNICA: Actes.

XXIII CAMPAMENT D'ALTA MUNTANYA.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA.

SECCIÓ DE FOTOGRAFIA: XXXVI Saló de Fotografia; XVI de Muntanya: Setena edició nacional - IX Concurs social de diapositives de color sobre temes de Vacances.

EXCURSIONS REALITZADES.

GRAVATS (interior): L'escletxa del Paller de Tot l'Any. - Cingle del Lleó. - "Hippys n.º 3" primer premi de la classificació general del XXXVI Saló de Fotografia; XVI de Muntanya, VII edició nacional. Autor: Jordi Vilaseca i Parramon.

PORTADA:

"PISTA N.º 1"

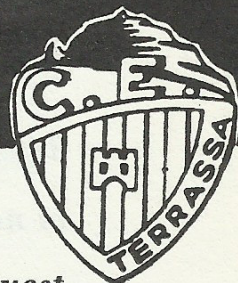
PRIMER PREMI DE MUNTANYA 1971, DEL XXXVI SALÓ DE FOTOGRAFIA XVI DE MUNTANYA, VII EDICIÓ NACIONAL, AUTOR: VICENÇ ESTRELA I RIUS.

Adherit a la
F. C. M.
i
F. C. E.

Circular per als socis n.º 143

JULIOL - SETEMBRE DEL 1971

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

IDEALISME

Hem volgut fer un comentari sobre el títol que porta aquest editorial i abans ens ha llegut de consultar al diccionari la definició d'aquest mot: Idealisme - "Teoria filosòfica que afirma el predomini de l'element ideal en la realitat, o que l'essència de la realitat és la consciència i la raó. Tendència a idealitzar. Persecució de l'ideal en les obres d'art".

Aquesta definició, ens ha semblat justa. I ara és quan entrem en matèria. Tenim un bell estol de persones vinculades al CENTRE (i tan vinculades que en són la seva sang i la seva raó d'existir com a entitat) però que ens guardarem prou bé d'anomenar-les; primer per no ferir la seva modèstia i segon perquè no acabariem mai, les cites serien massa llargues. Sabem per altra part que tots els nostres associats, no esperen ni popularitat, ni homenatges. Senzillament obren de la manera més natural i ho fan, perquè el seu idealisme els impel·leix cap aquest camí i sense perseguir cap guany material; ans al contrari, procuren l'enriquiment del seu esperit.

I el més fantàstic d'aquesta ruta, és que la recorren contínuament persones de totes les edats: joves i granats i en una estreta pinya d'entusiasmes i de neguits que no tenen fi. Cada ú dintre de la seva especialitat, el seu gust i el seu desig personal.

Citarem alguns exemples, sense un ordre preconcebut, ni pensant que els uns tinguin cap prioritat sobre dels altres. Tots són igualment mereixedors de la nostra estima.

Rellegiu si us plau els divuit treballs apareguts en les nostres circulars informatives, sobre el tema: "Els primers mil anys d'una ciutat: Ègara". Un resum històric molt important.

També caldrà llegir a partir d'aquest número els articles que anirem publicant, sobre espeleologia: «Les cavitats de l'Obac». Un grup d'espeleòlegs ben preparats, ens els brinden.

I què direm d'una jove parella, que té cura de les nostres sortides infantils, amb tant d'entusiasme i amor (de passada direm que recentment ha vist alegrada la seva llar, amb el seu primer plançó).

O bé els dos veterans excursionistes que cuiden amb el màxim de competència, zel i voluntat, de les nostres marxés socials de regularitat per muntanya. Remarquem la presència com a acampador (no hi falta mai) a les nostres diades, d'un dilecte i antic consoci.

Prou rebem encara l'alénada benefactora de diversos membres que han ostentat càrrec a la Junta Directiva.

Un esquiador i grimpaire que fou el primer excursionista de la nostra terra, en assolir un cim pirinenc de la vessant francesa.

D'un gran coneixedor de les ciències i de la silvicultura, neguitejat per la negligència col·lectiva en no voler o no poder aprofitar les aigües pluvials.

Altres emportats pels estudis històrics i arqueològics i constantment obsessionat per les incorreccions que ell veu en la interpretació de la història local.

Els monitors que han portat a felicitat terme els cursets d'excursionisme per a escolars de 14 a 16 anys i sobretot un d'aquests monitors, un jove concentrat en si mateix, però amb un afany i unes ganes admirables de donar-se als demés.

I els nostres escaladors i esquiadors, cada dia més agosarats i amb més experiència i preparació; que trepitgen les muntanyes de casa i de fora. Fins n'hi ha un que ha rebut últimament més d'un revés. Ha perseverat i no s'ha volgut pas rendir. Un cop més ha retornat a la lluita i del seu exemple, tots n'hem restat enfortits.

Els joves marxadors-esquiadors que han pres part repetidament als Rallis d'alta muntanya i han alternat amb el bo i millor de la resta de Catalunya, de la Península i d'Europa i aconseguit resultats meritíssims.

I ara els "juvenils", que han nascut dels Cursets d'Excursionisme i tenen una bullidera meravellosa.

També els fotògrafs que calladament diuen la seva opinió, creant veritables obres d'art.

O els assistents a les conferències que celebrem, durant el curs, en el nostre saló, a càrrec de valuosos i erudits dissertants. Aleshores en algunes d'aquestes sessions veureu a xics i a grans, amb una expressió al rostre, que és el millor premi per a nosaltres. Poguer satisfer curiositats i enriquir les sensibilitats i els coneixements de tots els amics que ens honoren amb la seva contínua presència.

I encara us en podríem anomenar més i més...

Doncs alegrem-nos, tot aquest apassionament, abrandat per les noves generacions que sense interrupció se'ns incorporen, és idealisme, i en el seu estat més pur!

Manifest dels alpinistes a l'opinió pública espanyola

L'alpinisme és un esport especial, d'alta inspiració pedagògica i escola del coratge i de formació de la joventut. Es pot doncs considerar un humanisme. No essent un esport de competició no té uns reglaments oficials però es mou internacionalment per unes normes seculares d'alta honestitat i disciplinada acceptació per part dels seus components. Les escoles d'alpinisme cuiden de formar els homes en aquestes normes i els clubs i federacions són dipositaris de la moral que imprimeix seguretat i eficàcia a un esport que sortint de dita disciplina pot engendrar greus i lamentables accidents.

L'alpinista respecta i venera la cordada com la unió sagrada del grup en l'amistat i el sacrifici. Aquesta cordada és el nucli que entrena a l'home a deure's als demés, i el cap d'aquesta cordada és el símbol de la necessària disciplina voluntària que, a través de la joia de la lluita noble en la natura, porta a la conquesta de les muntanyes, que fa sentir a l'home partícep de la gran aventura de la humanitat.

És natural que un esport que no té espectadors i doni les seves màximes emocions en el silenci i la solitud de la natura salvatge, faci als veritables alpinistes poc amants del brogit de la galeria, periodisme o publicitats. Una frase clàssica de l'alpinisme ja deia que l'escalador només ha de sortir al diari quan es produeix la seva esquila.

En la història contemporània s'ha produït una forma superior de l'alpinisme que se'n diu «l'Expedició», que es produeix lluny del seu terreny usual vers els grups muntanyosos on s'ofereixen ascensions verges o poc freqüentades: Andes, Himalaia, Patagònia, etc.

Aquestes expedicions han de constituir encara una forma més perfeccionada i superada de les cordades normals. Els riscos que es corren són superiors als corrents, l'interès nacional està en joc. És natural que les federacions i clubs siguin exigents en aquesta forma de la nostra activitat. Els caps o directors d'aquestes empreses s'han de reclutar entre els millors, no pas solament des del punt de vista tècnic o físic sinó també moral, i de capacitat en coneixements.

Per prevenció lògica les expedicions oficials acostumen a portar un professional en medicina, però qualsevol cap d'expedició —sinó tots els membres— coneix perfectament la conducta del cos humà i les seves limitacions per causa d'un mal entrenament o d'una aclimatació a l'altitud massa brusca, i sap perfectament les normes per evitar el mal de muntanya, així com l'organització del salvament.

Les expedicions en una època de perfeccionament tecnocràtic, en les comunicacions, el cinema i la televisió i el periodisme havia de portar fatalment a una irrupció de la curiositat pública, per aquest joc de grans que és l'alpinisme, al fi i al cap, una manifestació de l'aventura humana. És natural, encara que venia a canviar les normes de modèstia de l'alpinisme clàssic.

Alguns alpinistes van tornar-se una mica vermells al veure's posats, a través de les imatges, davant del públic. Altres, però actuaren a la inversa. Començaren a fer excentricitats perilloses per tal d'aconseguir la popularitat. I encara continuen, i van en augment.

Els Alps són escenari cada any d'una veritable hecatombe que no fa sinó augmentar. Un centenar de cadàvers a Chamonix en menys de tres messos és una xifra escandalosa. Escàndol perquè es tracta d'irresponsables en un més del 90 %, gent jove que s'ha llançat a la muntanya sense respectar les normes més elementals, sense preparació, capacitat ni equip adequats.

Afortunadament la premsa i la televisió de tots els països europeus no s'hi enganyen. Han parlat clar, i l'opinió pública coneix el problema, blasma els imprudents i reconeix clarament als veritables alpinistes, tant als amateurs com als professionals.

És precisament una situació en certa manera inversa el que ens fa manifestar avui vigorosament, als alpinistes i muntanyencs espanyols, a través de la nostra Federació Nacional i la màxima organització Nacional dels Esports, per tal de restablir el bon ordre, el nom i el prestigi de l'alpinisme. Ja que aquí hem vist com les masses eren desorientades pels medis més poderosos de comunicació com és per exemple la televisió, apadrinant i projectant en la figura d'un alpinista espanyol tota la temàtica del muntanyisme fins llavors desconeguda del gran públic. Ens referim, com és natural al Sr. Pérez de Tudela.

Perill evident i seriós, car el més suau i caritatiu que es pot dir d'aquest home és que encarna a la inversa les virtuts del veritable alpinista, tant per la seva norma d'autosuficiència indisciplinada, com per la seva falta d'honestitat i veracitat en la qualificació de les seves empreses, com per la conducta imprudent repetida i augmentada. Ha calumniat i vilipendiat a molts elements provats de l'alpinisme espanyol. Ha reiterat nerviosament atacs a dreta i esquerra, sense respectar ni les autoritats que menen la família muntanyenca, ni als millors alpinistes dels països.

Però les màximes faltes volent-les sintetitzar al màxim, podem enumerar-les com segueix:

Al NARANCO DE BULNES, participació en l'explotació d'una catàstrofe alpina que va costar la vida al muntanyenc Arrabal.

CERRO TORRE a la Patagònia, el desembre del 1970, ineptitud com a director, fracàs absolut de decisió i d'organització.

ACONCAGUA, ascensió precipitada sense aclimatació d'altura, indisciplina davant la prohibició oficial d'Espanya i d'Argentina, deshonestitat al donar al públic una versió de dificultat d'una muntanya fàcil que en vuitanta anys han escalat més de mil cinc-cents excursionistes. I finalment afirmar haver-hi pujat, quan el gran alpinista Walter Bonatti assegura el contrari. Falta, la més greu que pot cometre un alpinista.

Finalment, 1971 al INDU KUSH, el drama d'una muller morta als 4.600 metres, altura inhumana si una persona no ha estat prèviament aclimatada a grans altituds. Falta d'ètica al donar a la publicitat detalls gràfics i orals d'aquesta lamentable desgràcia, desafiant endemés les normes oficials de la U.I.A.A. que prohibeixen explotar publicitàriament fotos d'accidents alpinístics. Encara ací la impostura d'una ascensió no realitzada al TIRICH MIR.

Per tot el que contem, la gran família muntanyenca i alpina del país lamenta l'estranya i absurda escalada a una cota tan perillosa per l'ètica del nostre esport com és l'excés desmesurat de compromís amb una fama i un públic que, al final, és la més efímera de les glòries.

I la majoria dels components d'aquesta família muntanyenca només aspiren al subscriure aquest manifest, a donar fe ben clara de la voluntat de conservar la integritat de les virtuts que han caracteritzat sempre al nostre bell i noble esport.

I amb aquesta declaració, expresseu la voluntat de cloure definitivament i formalment aquest desgraciat afer que omple de vergonya a milers de veritables muntanyencs espanyols.

Jaume FABRÉS i AMORÓS

(Escrit presentat per a la difusió nacional, a través dels Organismes competents, i signat per una vintena de primeres figures de l'alpinisme hispànic).

Terrassa, setembre del 1971.

Noves cavitats de l'Obac (I)

(Nous fenòmens kàrstics a la banda de conglomerats
de la Serra de l'Obac)

Han col·laborat en aquest treball en Jordi Marcet i Castín, Jaume Centelles i Jover, Pere Verderi i Arcos, i Josep Verderi i Arcos.

Agraïm l'ajuda i informació que hem rebut de moltes persones, sobretot d'en Fermí Boada, Ramon Jover, Antoni Gil i de la Família Centelles.

INTRODUCCIÓ

Un dels massissos més explorats espeleològicament que hi ha a Espanya és el de Sant Llorenç del Munt-Serra de l'Obac.

Des de principis de segle que totes les generacions d'espeleòlegs trepitgen aquest terreny. Per això no és d'estranyar que s'hagin catalogat tantes cavitats.

Amb tot, encara hi ha indrets molt poc visitats pels aimants de l'exploració subterrània, com Mura, Puigdoure, les vessants de la Riera de Rellinars, etc. I trobar noves cavitats en aquests llocs encara és més meritós.

El que nosaltres hem pretès en fer aquest treball és primerament donar a conèixer una zona encara poc explorada. Segonament perquè ens ha servit com una pràctica més sobre l'estudi de les cavitats.

Hem intentat doncs, fent servir els nostres coneixements, realitzar un treball sobre unes noves cavitats trobades a la Serra de l'Obac, i donant així a l'espeleologia el seu veritable sentit, o sia, l'estudi del medi subterrani.

Cavitat: L'ESCLETXA DEL PALLER DE TOT L'ANY.

Situació: Es troba a mig cingle de la Roca del Paller de Tot l'Any, a la paret que dona a la canal de la Font del Solitari.

Situada on acaba la vegetació de dita canal i fàcilment visible la seva boca, que és una diaclassa en diagonal. Per arribar-hi cal seguir per damunt de la Font del Solitari, per un lloc molt salvatge i sense camí.

Coordenades: X = 5° 38' 53"

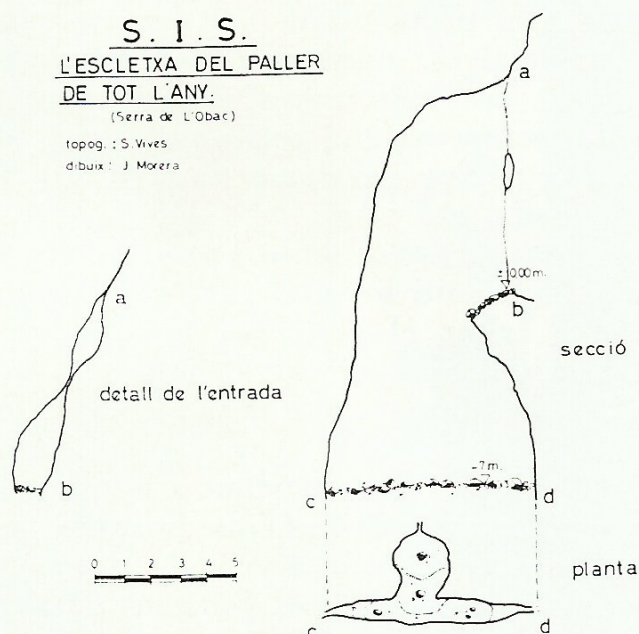
Y = 41° 38' 25"

Z = 660 m.s.n.m.

Història: Descoberta fa uns vint anys per la Família Centelles-Jover.
El primer estudi que s'hi realitzà fou el dia 31 de maig de 1971.

Descripció: La boca d'entrada està formada per dues eixamplades d'una diaclassa en diagonal (Vegi's topografia).

Per l'obertura inferior es devalla fins als 7 m. per damunt d'una gran quantitat de guano (excrement de rat penat). D'un cantó d'aquesta planta parteix una galeria perpendicular de 7'50 m. de llargada per un metre escàs d'ampla.

Geologia: Cavitat formada en conglomerat eocènic, terciari.

Formada per dues diaclasses perpendiculars entre sí.

Espeleogènesi: —Formació per separat de dues diaclasses que al final s'arribaren a ajuntar.

—Quan l'aigua hi deixà d'actuar, a la planta s'hi acumulà gran quantitat de pedres provinents de l'exterior i de les parets.

—Actualment ofereix un procés reconstructiu litogènic molt pobre en una part de la paret.

Bioespeleologia: Aràcnids; araneids i colèmbols.

Topografia: Feta el dia 31-5-71.

Salvador VIVES i JORBA

Visió del XXIII Campament d'Alta Muntanya

L'any 1960, Plan de Gistain va ser punt base per la instal·lació del Campament del Cinquantenari, a les Granges de Viadós. Onze anys després hi hem tornat, però aquesta vegada per parar les nostres tendes als prats de Tabernés, a 1.700 m. d'altitud, en la Vall del Cinqueta de la Pez. Així, per la mínima, hem continuat fidels a la norma de no repetir cap any el mateix lloc d'acampada.

El lloc escollit era gairebé ideal. Es pujava per una pista bastant bona, fins els dits prats on la vall s'eixamplava, permetent fruit d'àmplies perspectives, sobretot cap a la regió dels Eristes. L'espai per les tendes era més que abundant ja que malgrat ser tantes i voluminoses ocupaven una petita part del prat. Sobrava lloc per l'aparcament dels cotxes, pel camp de fútbol, pel foc de camp, pels jocs de la mainada, etc.

Dues coses hi eren escasses: ombra prop de les tendes i ascensions importants a fer en un sol dia, però resultà que amb el mal temps no es trobà a faltar el primer i no s'esgotà el segon. En quant a les instal·lacions: les de cuina, cada any més perfectes, i les sanitàries, la única dificultat era que, a l'aigua del W.C. li faltava empenta.

Parlem ara del temps, tan important a muntanya. Els dos primers dies foren magnífics, amb nits més que fresques, però a la tercera jornada i fins a la marxa no van deixar de passar boires amb direcció ponent-llevant i amb un nivell constant de per allà els 2.700 m. i si bé la pluja va ser poca el boiram va privar de fer les ascensions projectades i de prendre el sol en els dies de descans.

Un altre aspecte molt positiu d'enguany ha estat l'assistència de bona quantitat dels joves que en els dos últims anys van prendre part en els cursos d'Excursionisme del nostre Centre, als que suposo que l'estada els haurà anat d'allò més bé per prendre contacte amb l'alta muntanya i per posar en pràctica, les ensenyances rebudes en els esmentats cursos, tot això amb l'avantatge de disposar d'un campament base, ja que per la seva joventut no estan encara amb condicions de fer travesses, amb el que això representa en quant a dificultats, recorreguts, i pes a l'esquena.

Els assistents als nostres Campaments i referent a la nostra activitat muntanyenca, no puc dir que tinguem mala premsa, perquè no ho he vist imprès enlloc, però sí que es diu que la majoria hi anem a conservar l'horitzontal totes les hores, menys les necessà-

ries per fer els honors a la minestra, que el nostre cuiner Josep tan bé prepara. Per desvirtuar aquesta opinió es pot dir per exemple, que el primer dia hàbil i per aclimatar-nos ens trobéssim 31 acampadors al Pic Moltó, bell cim que s'enlaira vertical sobre els Prats de Tabernés i que per la seva cara Est va permetre gaudir d'una bonica grimpada, i des del seu cim fer-se càrrec de la regió. Els dies següents el temps no va permetre realitzar les ascensions projectades però el dia que va semblar que la cosa millorava, 46 acampadors van assolir cims de més de 3.000 metres. Dintre d'un cens de 125 persones, inclòs avis i petits, crec que no és pas mal promig. Els pics més concorreguts foren el Gran Bachimala, o Punta del Sabre i el Culfreda.

Els qui opinen que el Campament de vacances perquè porta el nom d'Alta Muntanya (que no és pas fals, ja que cada any s'ha instal·lat a cotes ben altes) ha d'estar reservat a socis que es passin els deu o dotze dies fen pics a tota cresta i parets per l'extra-plom, cal recordar-los-hi que si des del Cinquantenari fins ara, onze anys després, hi ha hagut continuïtat, ha estat gràcies al grup de socis, diguem-ne veterans, que han vist en aquests campaments la manera de passar les vacances a muntanya, junt amb la família. Es molt lògic doncs que per procés natural, hagin pres el caire familiar que efectivament tenen.

Parlant en termes esportius, podríem dir que la base dels actuals Campaments són els veterans i els infants, que aquest any hem tingut la joia d'acollir bona representació de juniors i que si en propers anys, comptéssim també amb els seniors, serien molt ben vinguts.

Maties MASIP

La manca d'estima, no sols a qualsevol obra d'art sinó a tot treball humà veritablement útil, és greuge al seu autor, constructor o promotor.

La naturalesa es troba en uns estadis de profit i de bellesa incomparablement superiors. Les nostres falles de respecte i fins d'amor que li estem infligint, ofenen tristament al seu Autor.

Cingle del Lleó (Vacarisses)

1.ª Absoluta: Via "GEPERUT" (G. E. S. A. M.)

Aquest cingle es troba a l'esquerra per damunt del camí que va des de Vacarisses fins a l'Obac, i en una regió gairebé desconeguda on s'hi poden realitzar moltes i variades vies d'escalada.

FITXA TÈCNICA

Comencem l'ascensió flanquejant uns metres fins a situar-nos dessota mateix del primer dels tres sostres que caracteritzen aquesta aresta; el passem amb una forta superació d'estreps (A_3), no deixant aquesta tècnica fins arribar a l'alçada d'una bauma que flanquejant hi entrem amb dificultat (V) a falta de bones preses per a les mans, ací instal·lem la primera reunió. (Llarg de corda 40 metres, dificultat A_3 i V).

Sortim de la bauma amb un pas d'estreps per anar-nos a una canal-díedre que escalem fins dues plataformes de considerables mides propícies per instal·lar-hi la segona reunió. (Llarg de corda 27 metres, dificultat pas d'estreps i IV).

Passem a l'altra plataforma i comencem un doble de corda (A_2) pel bell mig de l'extraplomada paret, de la que en sortim amb lliure (2m.) fins un replà (a uns cinc metres de dalt), assegurant des d'ací al company. (Llarg de corda 24 metres, dificultat A_3 , A_2 i III).

La devallada la realitzem per una ampla canal a l'esquerra de l'aresta, arribant així al peu de via.

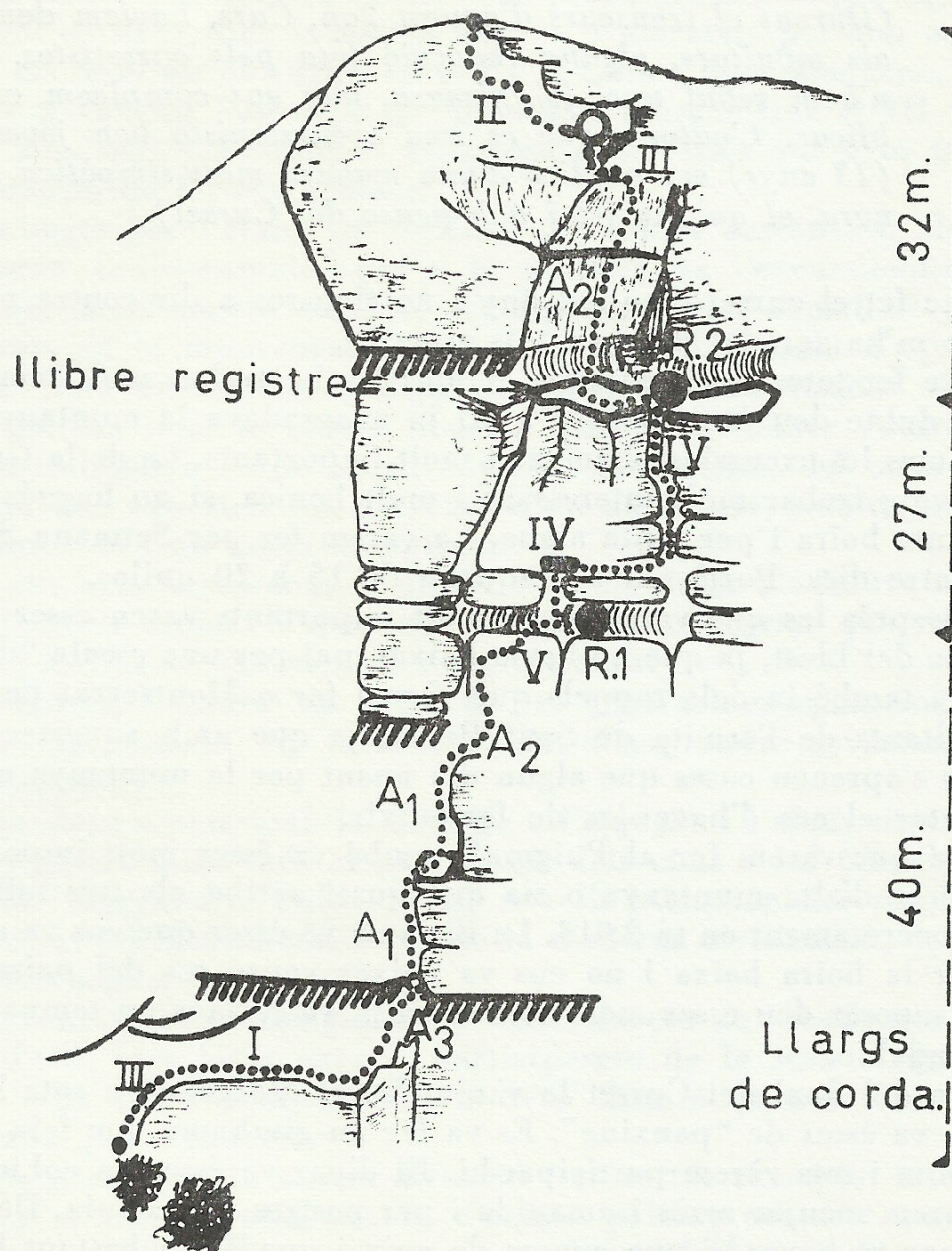
Ascensió portada a bon terme el 14 de març del 1971 per Pere Gutiérrez, Valentí Esteva i Jordi Masana, membres actius del Centre Excursionista de Terrassa.

Cal remarcar que la graduació és considerada tan sols pels primers escaladors.

Jordi MASANA

Cingle del Lleó (Vacarisses).

Via: "GEPERUT"

Material: 2 cordes, 25 mosquetons, tacs
Dificultat: V, A₂.
Horari: de 3 a 5 hores dos escaladors.

Les meves impressions del II Curs d'Excursionisme

(Durant el transcurs d'aquest 2on. Curs, havíem demanat als monitors, alguna redacció feta pels cursetistes. Avui n'hem rebut una, la primera, que ens complaem en publicar. L'autora, que és una excursionista ben joveçana (13 anys) ens explica d'una manera molt simpàtica i planera, el què ha fet i què pensa del Curset).

He fet el curset d'aquest any i no tinc res a dir contra ningú, ja que m'ha agradat molt en tots aspectes.

He fet totes les excursions i totes les he trobat molt boniques i sens dubte deu ésser perquè a mi ja m'agradava la muntanya.

Totes les excursions han estat molt importants. La de la Garrotxa la vaig trobar molt interessant i molt bonica, si no hagués estat per tanta boira i per tanta aigua. La vàrem fer per Setmana Santa, en quatre dies. Portàvem a l'esquena de 15 a 20 quilos.

Després les que vaig trobar molt importants varen ésser la de l'Avenç del Llest, ja que no havia baixat mai per una escala "d'electron" i també la dels rappels que vàrem fer a Montserrat per allà als voltants de l'ermita de Sant Benet, ja que amb aquestes dues proves s'aprenen coses que algun dia anant per la muntanya es pot presentar el cas d'haver-les de fer servir.

La que vàrem fer al Puigmal, també va ésser molt important, ja que és d'alta muntanya o sia que quasi arriba als tres mil metres, concretament en té 2.913. La llàstima va ésser que ens va acompanyar la boira baixa i no ens va deixar veure res del paisatge i és de suposar deu ésser molt bonic; en fi, va fer-nos un temps molt desagradable.

La del final del Curset la vàrem fer al Marganell a sota Montserrat, va ésser de "panxing". Es va fer un gimkama que feia riure a tothom i tots vàrem participar-hi. El dinar va ésser en col·lectivitat, vàrem menjar arròs i amanida i per postres macedònia. Després de dinar va haver-hi una guerra de guix i quedàrem bastant bruts. Vàrem passar-ho molt bé.

Les xerrades, vaig trobar-les molt bé, perquè el que vol anar a la muntanya, ha de saber tant la pràctica com la teòrica, perquè quan es va a la muntanya, cal conèixer quan s'haurà de recular o bé continuar amunt. També és molt important saber orientar-se amb la brúixola.

Trobo molt bé que el Centre ens faci aquests Cursets per a nosaltres, ja que són molt interessants i s'aprenen moltes coses.

Em sembla bé que acabat el Curset es pugui continuar amb el Cicle d'excursions, perquè així es segueix anant amb tots els companys del Curset, a les diferents excursions que es fan.

Montserrat SOLER

II Curs d'Excursionisme

(I ací teniu un altre treball, que clou com a resum les activitats d'aquest 2on. Curs. El devem a una entusiasta i eficaç monitor, lliurada per complet a les tasques d'organització i assessorament dels nostres Cursos d'Excursionisme. El donem a la llum per tal de que quedi constància del seu laborar i el de tots els seus companys monitors).

Hem acabat ja aquest II Curs d'Excursionisme d'enguany i a l'hora de dir-nos adéu, encara que sigui un adéu simbòlic, em vénen a la memòria tota una corrua de records, de fets i d'acudits que tots plegats hem viscut i que per un motiu o altre, més o menys agradable, faran que els recordem per sempre. El dia que no sigui així és que ja haurem canviat.

La primera sortida d'aquest Curs va ser feta el dia 1er. de Novembre i l'entusiasme i l'animació eren generals entre cursetistes i monitors. Per uns i altres, encara que per diferents motius, començava un esdevenidor ple d'esperances. La sortida no va ser pas massa llarga, de La Mata a Matadepera, i ens va permetre de tenir molta estona per jugar als plans del Òbits, però no ens coneixíem encara gaire bé, tots plegats i potser per això, hi havia quelcom de distant entre nosaltres.

Algunes motxilles es veien massa carregades, amb alguna "Coca-Cola" de litre i amb una pila de diversos queviures, que les mares previsores, els hi havien fet emportar vulguis no vulguis.

Tot això però, va anar desapareixent al llarg dels dies i així com les motxilles es van anar descarregant del pes inútil, també

ben aviat aprenguérem a conèixer-nos. A la segona sortida, que va ésser una acampada a Sant Pere Sacama, ja vam començar a cridar-nos pel nom, sense por d'equivocar-nos. Allà ja es van començar a perfilar alguns grups i a definir-se alguns elements que ja es veia a venir que serien els que remenarien les cireres. L'acampada en si va ser una mica fresqueta per a tothom, ja que feia bastant fred i vent i a les tendes, que eren llogades, no hi havia cap cremallera i passava l'aire per tot arreu.

Després d'aquesta sortida ja ens van separar en dos grups i no ens tornàrem a trobar fins a la sortida dels Rasos de Peguera. Per anar-hi, ens van llogar un autocar i sortírem de Terrassa molt d'hora al matí i ja estava el temps molt malament i arribant a la Font Negra estava nevant bastant. Però com que tothom volia posar-se els paraneus i les botes noves, vam decidir d'anar una mica amunt, caminant almenys fins al Pi de les Tres branques. Però com que hi havia molta boira, el Pi no el vàrem pas veure enlloc i com aquell qui res ens arribàrem fins al Xalet, tot i amb la neu que queia. De les motxilles van començar a sortir plàstics i qui més qui menys es va mullar el cul baixant pels drets pendants.

La neu també ens va acompanyar en vàries altres sortides i fins i tot en alguna com la de Saldes a Bagà, se'ns va fer una mica pesada.

Amb tot això anaven passant els dies i entre xerrades i sortides va arribar la Setmana Santa. Aquí se'ns varen afegir els "ciclistes", o sigui els que estaven fent el Cicle d'excursions de post-curset i tots junts, una trentena de persones, vam portar a terme una memorable travessa per l'Alta Garrotxa.

A l'estació el primer dia es va fer una mena de competició a veure qui portava la motxilla més carregada i si hi hagués hagut un jurat, la feina hauria estat seva per a decidir-ho. No sé pas què hi portaven allà dins, però alguns entre que ja no eren pas massa crescuts i la motxilla que els treia un pam pel damunt, semblaven motxilles caminadores. Caminaven amb prou feines, és clar perquè no podien ni arrossegar l'ànima sota aquells esgarrifosos carregaments. Els dies següents però, d'aquelles motxilles van començar a sortir, a més de la part del menjar col·lectiu que tothom portava obligatòriament, una sèrie de conserves, de llauna de tota mena i n'hi va haver que ens van treure fins quatre models de pantalons diferents i aquí va quedar descobert l'enigma de les grosses motxilles.

El primer dia, no obstant i que era tot pla i baixada, ja ens vam estripar tots, però a mesura que s'anaven descarregant les motxilles, també anàvem traient forces de flaqueza i per allà ens arrossegàvem, pujant i baixant cingles i engorjats.

Els rius de la comarca anaven bastant crescuts i més d'una i de dues vegades vam haver de posar-nos amb l'aigua, sinó fins al coll, almenys sí fins al melic.

Sort que a l'últim dia de la nostra travessa, va fer un bon sol i vam poder eixugar-nos, tot anant cap a Besalú, on ens esperava un bon dinar que teníem encarregat a la fonda i que ens va treure el ventre de penes. Ah!, i també menjàrem la "Mona".

Després de Setmana Santa, es van anar continuant les sortides, ja més importants, al Taga, al Montnegre, al Puigmal i per fi va arribar a la fi aquest curset. Per celebrar un bon fi de festa volíem triar un lloc diferent dels altres anys i prop del poblet de Marganell, va ésser el lloc escollit. Estàvem al peu de Montserrat i el paisatge era bonic perquè sí. Allà es van succeir els diferents moments d'aquesta acampada, el foc de la nit, una mica pansit, una gimkama on van participar tots els cursetistes i "ciclistes" i algun d'ells mig s'hi va deixar la salut intentant d'inflar un globus, menjant galetes a preu fet, pujant arbres i cordes o caminant de quatre grapes, que de tot hi va haver.

Mentre ens entreteníem amb tot això, uns quants sacrificats voluntaris tenien cura de l'arrossada, que va sortir molt bona i que vam liquidar amb un no res. De la guerra de guix de la tarda val més que no en parlem i així tots blanquinosos tornàrem cap a casa aquell 13 de juny, en que tant per uns com per altres, pels que els hi havia agradat i pels que ja no tornarem a veure mai més; pels que en tenien ganes i pels que no, bé o malament es va acabar aquest II Curs d'excursionisme, que com he dit al començar, alegre o tristament tots recordarem.

M.ª Isabel FONTE

Terrassa, agost del 1971.

Qui hissa la veritat, destorba migdiades.

Resultats del II Curs d'Excursionisme destinat als escolars de 14 a 16 anys

Dades estadístiques

Durada	8 mesos	Mitjana d'assistència (No aprovats)	24 %
Nombre d'inscrits	25	Nombre de conferències . .	11
Noies	11	Projeccions de diapositives comentades	7
Nois	14	Mitjana d'assistència (Ac- tes)	17 Cursetistes
Aproven el Curs:		Mitjana de despeses per sortida	102 Ptes.
Noies	5	Cos de Monitors	9 Monitors
Nois	11		
Nombre de sortides	17		
Mitjana d'assistència (Apro- vats)	81 %		

NOMBRE DE CURSETISTES ASSISTENTS A LES SORTIDES:

(per ordre de dates, cronològicament)

LA MATA - MATADEPERA	22	MONTNEGRE	13
MONTSENY	22	PUIGMAL	12
SANT SALVADOR DE LES ESPASES.	20	Conjuntament amb el I Cicle d'Excursions.	
COLLSACABRA	14	TRAVESSA DE SETMANA SANTA	
ALZINA DEL SA.LARI - RELLINARS.	15	PER L'ALTA GARROTXA	
AVENC DEL LLEST	19	Curset	10
GELIDA - MARTORELL	13	Cicle	16
RASOS DE PEGUERA	17	ACAMPADA DE FI DE CURS	
EL FIGARO - ST. FELIU DE CODINES.	15	A MARGANELL	
PUIGSACALM	12	Curset	14
SALDES - BAGA	13	Cicle	15
MONTSERRAT	14		
TAGA	10		

RELACIÓ DE CURSETISTES APROVATS

D'acord amb el nombre de sortides efectuades, de més a menys:

JOSEP CAPDEVILA I AGULLÓ
MONTSERRAT SOLER I LLAMAS
FRANCESC BOADA I CAMPDERRÓS
ANTONÍ MARTÍ I CENTELLAS
NÚRIA SAMPER I GRANADA
JAUME FUSTAGUERAS I FARRÉ
JORDI SEBASTIA I GALÍ
MARTA RULL I SAUMELL

JOAQUIM VIDAL I SALANOVA
JORDI LLOBET I FERRER
ENRIQUETA BERTRAN I ESTEVE
MIQUEL CARDÚS I ROS
MARINA BARRULL I LLORET
JOSEP PLA I CARLES
JOSEP COPONS I NICOLAS
ALEIX JORBA I BUERA

III Curs d'Excursionisme

Revivint la magnífica mostra de treball i d'iniciativa d'aquell grup de joves, que ara fa dos anys ens proposàrem d'omplir el buit juvenívol existent dins la nostra entitat, i afermats pel bon acolliment i els resultats obtinguts en el I i II Curs d'Excursionisme, hem escomès novament l'esforç i les dificultats d'organitzar el III Curs d'Excursionisme, elaborant el programa d'activitats que avui tenim la satisfacció de fer-vos a mans.

Animats per l'afany de facilitar als futurs cursetistes, els coneixements indispensables per a la pràctica de l'excursionisme, i conscients de la nostra condició d'apassionats però senzills i joves enamorats de la muntanya, hem cercat la col·laboració d'aquelles persones més coneixedores d'aquell esperit revaloritzador de la nostra cultura i de la nostra història que feren néixer l'excursionisme a Catalunya i que essent constant fonamental del nostre esport, fan que aquest no es converteixi en una cursa, sinó en un esport saludable i un mitjà de cultura.

A ells hem encomanat la difícil tasca de dotar als futurs cursetistes d'aquell esperit i d'aquells coneixements teòrics que només amb la pràctica sabran valorar i perfeccionar.

Nosaltres, seguint la petja de les generacions excursionistes que ens han precedit, ens trobem a punt d'emprendre novament les rutes d'enguany.

Caminant a peu, amb la motxilla a l'esquena i l'afany de voltar i conèixer una mica més el país, camí dels cims i les fondalades, reviuem l'alegria i el bullici d'uns novells excursionistes respirant i prenent el sol lliurement, lluny de la moderna civilització, de l'escola i dels pares.

Deixant volar la imaginació i fent esforços per sentir-nos més aprop d'ells, més joves encara, participarem de la seva alegria al voltant d'un foc i compartirem la seva il·lusió davant l'ascensió projectada per l'endemà.

Tenint cura de la nostra actuació i el nostre exemple, intentarem que el record inesborrable d'aquest primer contacte amb la naturalesa sigui, per sempre, un record agradable i a la vegada l'inici d'una ferma activitat muntanyenca.

I de retorn a casa amb el cor content i els pulmons plens d'aire pur, pensarem que d'aquí quinze dies, quan ens tornem a aplegar per a una nova aventura, quelcom potser serà diferent, que hauran posat una mica més de seny i que posaran més atenció als nostres ensenyaments.

EL COS DE MONITORS DEL III CURS D'EXCURSIONISME

Biblioteca**RELACIÓ DE LLIBRES ENTRATS:**

Per adquisició:

- Col·lecció «Terres i Homes». Vuit volums. Editorial Taber.
- «Tres escoles d'escalada», de Jaume Ramon i Morros. Sant Llorenç del Munt, El Sot del Bac i Els Mollons. Editorial de l'Arxiu bibliogràfic excursionista de la U.E.C.

Per donatiu:

De la Fundació Salvador Vives i Casajuana:

- «El cens del Comte de Floridablanca 1787», de Josep Iglésies, Volum II.

—«Vida i obra de Francesc Matheu», de Roser Matheu.

D'un soci:

- «Rutes amagades de Mallorca», fascicles núms. 21 al 48. Edició dels anys 1967 a 1971.

Agraïm l'atenció als generosos donants.

Comentari:

La Fundació Salvador Vives i Casajuana, ens ha fet nova ofrena de l'últim volum que ha publicat: «VIDA I OBRA DE FRANCESC MATHEU», de Roser Matheu, la seva filla.

En el llibre es narra la figura de Francesc Matheu (1851-1938) com a escriptor, editor, mentor i propagandista dels Jocs Florals de Barcelona i com a guia i embaixador de la cultura catalana.

Els nostres estudiosos de temes literaris, trobaran en aquest exhaustiu treball la lluita sostinguda per Matheu en favor dels Jocs Florals i altres problemes de diversa índole, en els quals interferí la figura de l'escriptor: les Festes llatines de Montpeller, l'Exposició de 1888, el Congrés de la Llengua Catalana, el «descobriment» de l'Alguer, els contactes amb Provença, les «Normes» de Pompeu Fabra, etc.

Un volum de més de 250 pàgines, amb relació dels seus poemes premiats als Jocs Florals, parlaments, producció literària, lletres seves musicades, diaris, revistes, col·leccions, documents. Acaba amb un índex onomàstic general.

I la seva filla Roser, tanca el llibre i diu: «... escrit solament com a lluita contra l'oblit, les possibles equivocades interpretacions i el desconeixement en què es podrien trobar les generacions futures. El seu colofó més bell fóra el de servir; d'ésser algun dia, útil dins l'àmbit de la història de la nostra Cultura».

Crònica

ACTES:

2 de juliol: A les vuit del vespre, es celebrà l'acte del repartiment de premis del IIon. Curs d'excursionisme destinat als escolars de 14 a 16 anys. Es projectaren diapositives dels llocs visitats durant el curs i de la sortida a l'alta Garrotxa.

Els cursetistes aprovats reberen de mans dels seus monitors, uns diplomes, medalles i llibres amb una emotiva dedicatòria. Correspongueren els cursetistes amb l'obsequi als monitors d'un artístic pergami. El nostre president, tancà l'acte amb felicitacions per a tots i encoratjant als esforçats organitzadors dels Cursets d'excursionisme, que preparen ara ja activament el 3er. Curs i als novells excursionistes perquè les ensenyances rebudes, els portin dia a dia, cap a un planer camí de perseverància vers el veritable amor a la muntanya.

XXIII Campament d'Alta Muntanya

Del 19 al 20 de juliol, durant el període de les vacances anyals de la ciutat, s'establí el Campament Social d'Alta Muntanya als Plans de Tabernés (Vall de Cinqueta de la Pez) província d'Osca a 1.775 m. d'altitud. S'instal·laren 40 tendes, que serviren d'aixopluc a 150 associats, dels quals 32 eren infants. El temps,enguany, no acompanyà als acampadors. S'efectuaren ascensions al Pic de Bachimala, 3.062 m. (25 persones); Culfreda 3.035 m. (48 persones) i Pic d'Abeille 3.036 m (5 persones). Aquests com els més importants. Assistien al campament 16 participants de l'últim Curs d'Excursionisme, els quals junt amb cinc d'altres excursionistes, aconseguiren els seus primers tres mil.

Com en anteriors edicions, la cuina i l'organització general del campament foren bones.

Secció d'Alta Muntanya

La Secció organitzà el Campament d'Alta Muntanya als Pics d'Europa, durant els dies 18 al 30 de juliol, amb pràctiques d'escalada.

S'elegiren els paratges dels Plans d'Aliva a 1.850 m. d'altitud i els Pics d'Europa. L'assistència fou de 21 components i es portaren a cap diverses ascensions, que es detallen en la secció d'«excursions realitzades».

Secció de Fotografia

XXXVI SALÓ DE FOTOGRAFIA; XVI DE MUNTANYA: SETENA EDICIÓ NACIONAL

Com cada any i durant els dies de la Festa Major de la ciutat, es portà a terme el nostre concurs fotogràfic.

Els Srs. Jeroni Font i Casals, Carles Puig i Vilanova, Gabriel Querol i Anglada i Jaume Marcet i Riera, aquest últim que actuava com a secretari del jurat, acordaren atenent els mèrits tècnics i artístics de les obres presentades al concurs, concedir els premis de la manera següent:

Classificació General:

1er. "HIPPYES n.º 3", del Sr. Jordi Vilaseca i Perramon, de Terrassa.

2on. "INDIFERÈNCIA", del Sr. Vicenç Estrela i Rius, de Terrassa.

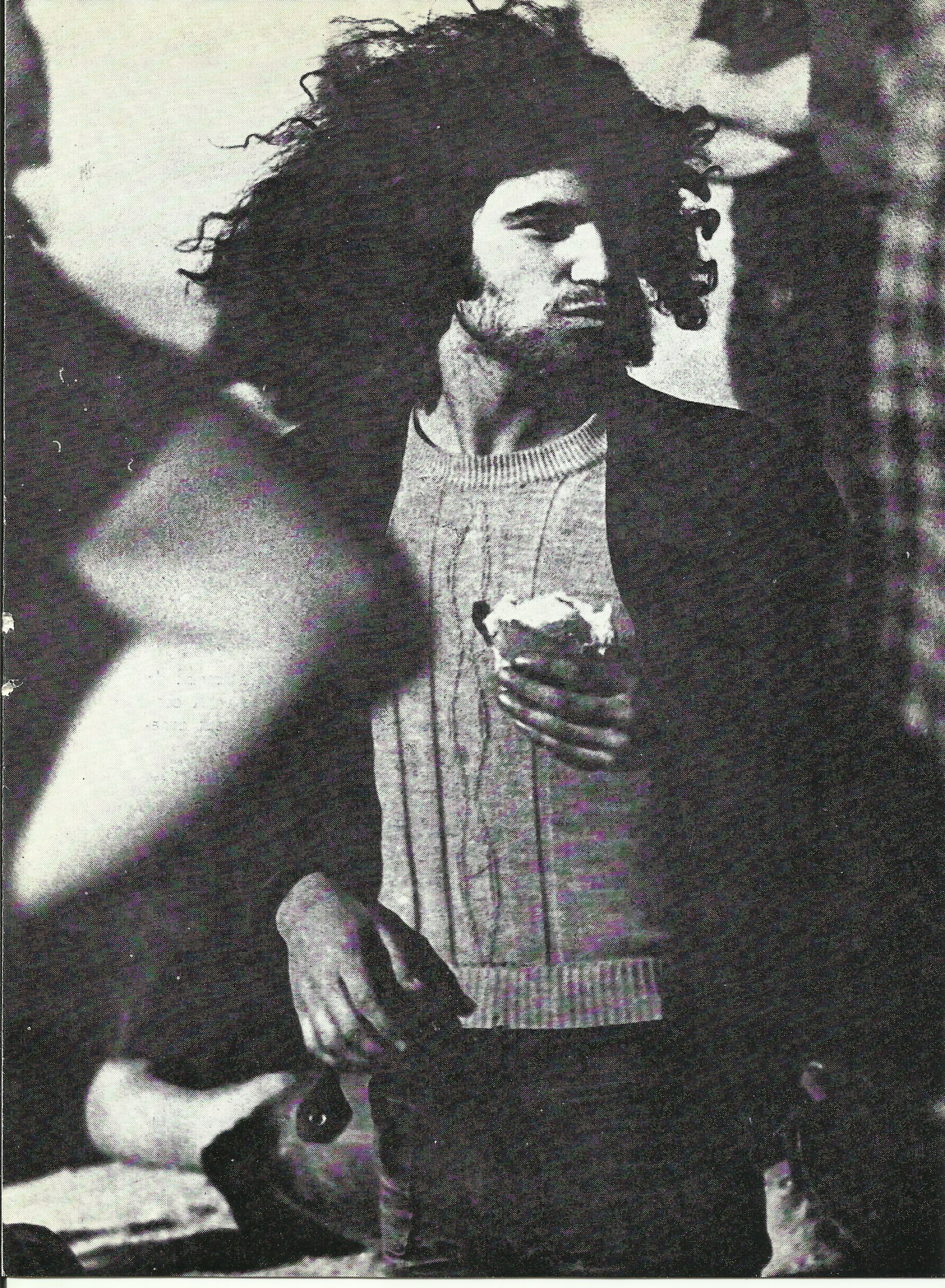
3er. "MODELO 2", del Sr. Josep Casamada i Biosca, de Terrassa.

4art. "SIN TÍTULO VI", del Sr. Joan Mestres i Martí, de Sabadell.

5è. "HARLEM", del Sr. Ramon Vilalta, de Barcelona.

6è. "DIA DE PLUJA", del Sr. Francesc Castells, de Barcelona.

7è. "GENTE", del Sr. Enric Jornet i Vila, de Terrassa.

Premis de Muntanya:

1er. "PISTA n.º 1", del Sr. Vicenç Estrela i Rius, de Terrassa.

2on. "NEU A CHAMONIX", del Sr. Francesc Castells, de Barcelona.

La Secció de fotografia, es complau en oferir en aquest número de la nostra Circular la reproducció de l'obra que ha obtingut el primer premi de la classificació general del nostre Saló de fotografia d'enguany.

El caràcter nacional del nostre concurs, i ara quan ja hem celebrat la seva setena edició, creiem que ens obliga, per tal de deixar constància de la foto guanyadora, donar-la a la llum pública, encara que la seva temàtica s'aparti de la nostra predilecció per la muntanya.

IX CONCURS SOCIAL DE DIAPOSITIVES DE COLOR SOBRE TEMES DE VACANCES

El propassat dia 17 de Setembre, s'efectuà el repartiment de premis del XXXVI Saló de fotografia i tingué lloc aquest IX concurs social de diapositives. Es reberen 14 col·leccions. El jurat emeté el següent veredict:

1er. premi, medalla de plata del CENTRE, al Sr. Alfred Martínez i Feliu.

2on. premi, medalla de bronze del CENTRE, al Sr. Joan Altisen i Palau.

Finalitzà l'acte amb unes paraules del portaveu del Jurat, Sr. Jordi Vilaseca, el qual indicà els motius de la seva decisió i dels seus altres dos companys (tots ells bons amics nostres, de la Secció de Fotografia del Casino del Comerç) envers les diapositives que consideraren guanyadores.

Les mostres d'atenció dels assistents foren ben paleses, en volguer conèixer els detalls tècnics i artístics que manifestà el Sr. Vilaseca.

El nostre president i el Sr. Marcet lliuraren els trofeus del Saló de fotografia i les medalles del Concurs de diapositives, als guanyadors, tots els quals foren felicitats efusivament per la concurrència.

Excursions realitzades

Solament es relacionen les que es comuniquen a la Vocalia.

—28 Juliol: Travessa Cadí. Comabona, Serra Pedragosa, Baridana, per Virgili Vera, F. Torres Querol i Josep Sebastián de Montañeros de Aragón.

—Juliol: Ascensió al Popocatepelt (5.470 m.) —Mèxic— per Josep M.ª Arias, acompanyat dels alpinistes mexicans Josep Santacana i Ramon Espinasa.

—4 d'agost: Carlit, per Virgili Vera, Agustí Junyent, Prat 1 i Josep Sebastián de Montañeros de Aragón.

—14, 15 i 16 d'agost: Refugi forestal de Malniu, Refugi d'Engorgs, Puigpedrós, Vall de Campquerdós, Pics d'Engorgs, Tosseta i Pic Nord de la Serra Esquella, Estanys d'Engorgs, Refugi d'Engorgs, Maranges i Ger, per Josep Capdevila, Francesc Soler, Josep Castany, Jaume Fustagueras i Josep Gasol.

—14, 15 i 16 d'agost: Petit Pic de Midi d'Ossau per la cresta Peireget i Pic de Midi d'Ossau per la bretxa La Fourche i cara N.O., per Virgili Vera, Pere Anglada, F. Torres Querol i amics Josep Sebastián i Jesús Pérez «Poncho», de Montañeros de Aragón.

Sortides d'espeleologia per membres de la S.I.S.

—20 Juny: Pràctiques de Topografia a la Cova Simanya (St. Llorenç), per S. Vives, A. Ruiz, J. Gómez i F. Balada. Prospeccions Espeleològiques a Garraf, per P. Verderi. Avenc del Llest (St. Llorenç), per A. Trullàs, A. Beltri i amics.

—24 Juny: Pràctiques de topografia a l'avenc de la Falconera (St. Llorenç), per S. Vives, C. Turu, A. Ruiz, A. Beltri, A. Trullàs, M. Agustí, M. Mulet i E. Alsina. Prospeccions a la canal de Rosseguers (L'Obac), per J. Centelles, J. Centelles (P.) i amics.

—27 Juny: Prospeccions a la canal de Rosseguers i localització del Forat dels Despistats (1.ª Absoluta), per S. Vives, P. Verderi, J. Centelles i R. Rover.

—28 i 29 Juny: Recerques de continuïtat a la Cova del Manel (St. Llorenç), per: 1.ª M. Centelles, C. Cos, C. Ballbé, R. Girabent, P. Gutiérrez i L. Nieto; 2.ª S. Vives, J. Centelles, R. Vilanova, N. Satorras, M. Mulet, M. Agustí, P. Verderi i V. Esteva.

- 3 Juliol: Avenc de l'Esquirol, per R. Vilanova.
- 5 Juliol: Avenc de les Boades (1.ª Absoluta), per J. Marcet i S. Vives.
- 11 Juliol: Avenc de Rosseguers i Cova dels Ginabrerers (L'Obac), per J. Centelles, R. Rover, P. Verderi i S. Vives.
- 9 Agost: Avenc de la Falconera (St. Llorenç), per P. Vitó, F. Balada i J. Gómez.
- 15 Agost: Avenc del Llest, per P. Vitó, F. Balada i J. Gómez.
- 29 Agost: Avenc de la Serra del Gall (L'Obac), per J. Centelles, P. Fitó i F. Balada. Avenc del Llest, per F. Turu, E. Alsina, M. Mulet, C. Ballbè, T. Amat, P. Palà, V. Esteva, P. Gutiérrez, R. Girabent i N. Satorras.

Sortides d'espeleologia per membres del S.I.S. d'Olesa.

- 4 Juliol: Avenc Castellsapera (St. Llorenç), per I. Juncosa, J. Boada, J. Pérez i E. Montolio.
- 11 Juliol: Pinasses (St. Llorenç), per I. Juncosa, J. Boada, A. Cano, A. Valls i J. Estruch. Simanya Gran i Petita (St. Llorenç), per A. Bacarisas.
- 18 Juliol: Avenc Codoleda (St. Llorenç), per R. Graupera, J. Pérez, E. Montolio i A. Cano.
- 24 i 25 Juliol: Avenc Carbonera (St. Llorenç), per A. Valls, A. Cano, E. Montolio i J. Estruch.
- 25 Juliol: Avenc Daví, per J. Pérez, F. Martorell i A. Pinyol. Cova Cort Fosca, per I. Juncosa, A. Bacarisas, R. Graupera i E. Pons.
- 1 Agost: Pràctiques de Rappel (Olesa), per A. Bacarisas, F. Martorell, A. Piñol, A. Valls i D. Fuillerat. Avenc de Can Pobla, per A. Cano, J. Pérez i E. Montolio.
- 15 Agost: Avençs del Llest i Sant Jaume, per E. Montolio, A. Cano, A. Valls, A. Bacarisas i J. Estruch.
- 22 Agost: Coves de Mura, per A. Bacarisas.
- 29 Agost: Salitre (Collbató), per D. Fuillerat, J. Pallarès i F. Martorell. Avenc Castellsapera (St. Llorenç), per E. Montolio, A. Bacarisas, R. Graupera, A. Piñol, R. Riñol, F. Playà, A. Valls i J. Estruch.
- 19 i 20 Agost: Prospeccions a la necròpolis Hispano-Romana de Marganell, per R. Piñol, M. Pedrero, J. Pérez i F. Martorell.
- 28 Agost: Prospeccions arqueològiques a la necròpolis Hispano-Romana de Marganell, per J. Morera i R. Piñol.

Sortides a *montanya*, per membres de la S.A.M.

Juliol:

—Llac d'Enol (refugi Vega Redonda), amb ascensió al Peña Santa de Castilla. Visites a Covadonga i excursions a les Valls de Sojambre i del Sella; regió Pics d'Europa, massís Occidental.

—Mirador del Cable, coll de Horcados Rojos, refugi Vega de Urriello, amb retorn i ascensió al pic de Horcados Rojos.

—Mirador del Cable, Cabaña Verónica i ascensió als pics Tesorero i Peña Vieja.

—Visites a les Valls de Sotres, Nansa i Comarca de Liébana.

—Incursió a les gorges del Cares, amb anada pel camí superior i tornada pel fons de la gorja; regió Pics d'Europa, massís Central. Per: Pere Lluís Pujol, Montserrat i Manuel Planchat B. i Manuel Planchat V.

—Ascensió a l'Agulla de los Horcados Rojos (1.ª local), per Alfred Martínez i Manuel Planchat; regió Pics d'Europa, massís Central.

—18 al 28 Juliol: Campament, Senyal de Viadós, Punta del Sabre, Gran Bachimala, Campament, per Artur Bros i Favià Flores.

—14, 15 i 16 Agost: Núria, Estanyet, Pic del Boc, Pic Rodó, Núria, per Pere Buixasa, Jacint Verdaguer, Fermí Guisado, Maria Verdaguer i Favià Flores.

—22 Agost: Greixa, Penyes Altes de Moixaró, Greixa, per Jacint Verdaguer, Fermí Guisado, Favià Flores i Jordi Risa.

—29 Agost: L'Esquirol, via normal, per Joaquim Carreras, Artur Bros, Manuel Planchat B. i amics.

—4 i 5 Setembre: Olot, St. Privat d'En Bas, Sta. Magdalena del Mont, Puig dels Llops, Puigsacalm, Collada de Bracons, Vidrà, per Montserrat Soler, Núria Samper, Salvador Serret, Manuel Tomàs, Quim Vidal, Antoni Martí, Isabel Fonte i Domènec Prat.

—5 Setembre: Guadarrama; Puerto de los Cotos, Refugi Zabala, Hoya de Peñalara, Cotos, per Manuel Planchat V.

Sortides d'*escalada*, per membres de la S.A.M.

MONTSERRAT

—20 Juny: Agulla Sant Benet, via dels "Desalmats" (2.ª absoluta), per Francesc Burgos i Maite Masana.

—29 i 30 Juny: Paret dels Diables (2.ª local, 3.ª absoluta), via GAM, per Josep M.ª Freixes i Francesc Burgos.

—4 Juliol: Aresta de L'Arbret, per Pepa Comas, Jordi Masana i Joan Trullàs.

—6 Juliol: Mirador de la Portella. Llastra del dauet (1.ª local, 1.ª femenina), per Maite Masana, Àngel Casanovas i Francesc Burgos.

—7 Agost: La Granota, via Kim-Roig (1.ª local, 4.ª absoluta), per Jordi Balaguer i Xavier Fabrès.

—8 Agost: Bola de la Partió, via normal, per Maite Masana, Francesc Burgos i Jordi Masana.

—14 Agost: Aresta de L'Arbret, per Maite Masana, Francesc Burgos i Jordi Masana.

—15 Agost: La Filigrana, via normal, per Francesc Burgos i Jordi Masana.

—15 Agost: La Bitlla, via doble corda, per Pepa Comas i Maite Masana.

—15 Agost: Casc del Guerrer, via pitonises; L'esquelet, via Ramounage; La Màquina de tren, via aresta dels Brucs, per Ricard Vilanova, Adolf Soriano i Magda Ortiz (GAM).

—16 Agost: Cadireta d'Agulles, via Anglada-Guillamon, per Ramon Biosca i Jordi Balaguer.

—16 Agost: Gorro Frigi, via Monpart, per Cesc Sabater, M.ª Dolors Baqués, Ramon Biosca, Jordi Balaguer, Enric Baqués i Montse Peña.

—16 Agost: La Prenyada, via Gómez, per Joan Trullàs i Jordi Masana.

—21 Agost: Magdalena Inferior, via GESAM, per Quim Carreras i Ricard Vilanova.

—22 Agost: La Prenyada, via "Manyos", per Quim Carreras, Ricard Vilanova i Adolf Soriano.

—22 Agost: La Prenyada, via Gómez, per Jordi Cuevas i Valentí Esteva.

SANT LLORENÇ

—28 Juny: Les Castellasses, via Matalonga, per Quim Prunés i Joan Trullàs.

—19 Juliol: L'Esquirol, via normal, per "Maño" i Manuel Planchat.

22 Agost: Aresta petita dels Cavalls i Aresta Gran dels Cavalls, via Alaix, per Antoni Hilla, Josep Esquinas i Jacint Gràcia.

—29 Agost: Les Castellasses, via Matalonga, per Antoni Hilla, Josep Esquinas i Jacint Gràcia.

CAMARASA

—9 Juliol: Agulla Pont Penjat, via normal (1.ª local), per Manuel Tudó i Jaume Serrat.

—10 Juliol: Bessona Superior, via Díedre, per Joan Trullàs i Jordi Masana.

—11 Juliol: Punta Víctor, Aresta NE, via "Bielo" (3.ª absoluta), per Pepa Comas, Joan Trullàs i Jordi Masana.

PEDRAFORCA

—4 Juliol: Cabirols, via Homedes (el Gat), per Maite Masana, Francesc Burgos i Jaume Serrat.

CARANÇA

11 Juliol: Pic de L'infern, cara Nord, per Joan Llobet i Manuel Gasca.

PICS D'EUROPA

—18 al 28 Juliol: Cuetos de Juan Toribio

—2 escalades per la travessa integral

Agujas de Tajahierro

—1 escalada via normal

Punta Covadonga

—1 escalada via normal

—1 escalada via integral

Horcados Rojos

—1 escalada via "S"

Torre "S" Horcados Rojos

—1 escalada via normal

Pico del Tesorero

—2 escalades via normal

Naranco de Bulnes

—1 escalada cara "S"

Picos de Santa Ana

—1 escalada cara "W" (1.ª absoluta)

Picos de San Carlos

—1 escalada via normal

Torre Altaiz

—1 escalada via normal

Pico Llambrión

—1 escalada via normal

Torre Blanca, Torre sin nombre, Torre Tirso, Pico Llambrión

—1 escalada travessa integral aresta "S"

Peña Santa de Castilla (massís occidental)

—1 escalada via normal

ALPS

—18 al 28 Juliol: Tour Ronda (massís Montblanc), per Paco Martínez, Albert Altet i Pere Buixasa.

—Montblanch per Pep Dulcet i Quim Prunés.

—Montblanc de Tacul, per Jaume Galofre i Pep Dulcet.

—Mont Rosa i Breithorn (Alps Suïssos), per Jaume Galofre i Fuster.

—Cervin (Alps Suïssos), per Joan Llobet i Manuel Gasca.

PIRINEUS

—18 al 28 Juliol: Forca Clarabide, Clarabide i Guides. Gourgs Blancs, Posets, Agulles de Perramó i Batoua, per Ramon Sans i Josep Gasol.

—Des de l'abric del Portillon d'Oô:

—15 Juliol: Ascensió al Pic Lézat (3.107).

—16 Juliol: Ascensió al Gourgs Blancs (3.128), Pic de Jean Arlaud (3.065) i Tusse de Montarqué (2.889).

—17 Juliol: Des de la central de Tramezaygues al llac de Cailaouas per les Gorges de Clarabide.

—18 Juliol: Ascensió al Pic de la Belle-Sayette (2.812), 1.ª local.

—20 Juliol: Des de la cabana d'Armeña: Ascensió al Cotiella (2.912) i Pic Raymond d'Espuy (2.823).

—26 Juliol: Des del campament del Centre:

—Punta del Sabre (3.136) i Punta Schrader (Gran Bachimala (3.176), pel coll del Senyal de Viadós.

—Collectiva al Pic de Cauarère (2.920) i Pic Batoua (3.034), per Ferran Lozano i Eduard Ballbè.

—17 al 25 Juliol: Sortida de Benasque, Cabana de Turmo, Coll de Portilló, Barracons del llac de Portilló. Ascensió al Cabriolés (via Many), Pic Lézat, Pic Perdiguero (cara N), Pic Royo de Literola, Gran Capucín de Jean Arlaud i tornada a Benasque, per Narcís Serrat, Marc Galí i Jaume Comas.

DECORACIÓ

ELLSA, S. A.

Carretera Martorell, 58

Telèfon 2981488

**CARLES
ALTIMIRA**

Treballs de Fusteria industrial i per a la Construcció.
Especialitzat en la construcció d'esquís d'encàrrec.
Reparacions i lloguer d'esquís.

Carretera de Montcada, 59 - Telèfon 297 50 76 - TERRASSA

CAMISERIA I CONFECCIONS

ORLEY

de VÍDUA PRAT

Carrer de Sant Pere, 29 - TERRASSA - Telèf. 298 55 51

Deportes Alpinos

li ofereixen
el millor assortiment en

TOTA MENA D'ARTICLES
PER ESPORT.

RUTLLA, 31 - TERRASSA - Telèf. 297 40 69

Arimón. 25

SABADELL

FOTOS

francino

Plaça Espanya, 13

Telèfon 297 28 33

TERRASSA